

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 3. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark. (En styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 12.03.2009. 1. behandling 03.04.2009. Betænkning 20.05.2009. 2. behandling 26.05.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1-3 af 28.05.2009 til 3. behandling af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)).

Kl. 11:33

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:34

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1-3 af beskæftigelsesministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Kl. 11:34

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Entertaineren og forhenværende folketingsmedlem Jacob Haugaard har ikke levet forgæves.

Han er ophavsmand til de berømte ord: Hvis arbejde er sundt, så giv det til de syge. Det er det, der bliver gennemført her i dag, og det er oven i købet længe efter, at Jacob Haugaard har forladt

Folketinget, så man må jo sige, at det er en meget imponerende indflydelse at have. Jeg ved dog ikke, om Jacob Haugaard er tilfreds med udformningen af lovforslaget, sådan som det er lavet, og jeg håber ikke, at han er tilfreds.

F.eks. rummer det ingenting om forbedringer af arbejdsmiljøet med forøgede krav til arbejdsgiverne, selv om der dagligt er 50.000 mennesker i Danmark, der er syge af f.eks. nedslidning og arbejdsulykker på grund af dårligt arbejdsmiljø, eller af stress, udbrændthed og depression som følge af dårligt psykisk arbejdsmiljø osv. Og hvis den syge medarbejder ønsker at få udarbejdet en plan for at fastholde sit arbejde, kan arbejdsgiveren nægte at medvirke. Det er jo en grotesk situation, fuldstændig urimelig. Hovedreglen bliver, at langtidssyge skal aktiveres i mindst 10 timer om ugen fra den niende uge, hvor de er syge, og kommunerne vil kunne tjene millioner af kroner på at sørge for, at de syge bliver aktiveret. Så er der 65 pct. refusion fra staten af sygedagpengene og kun 35 pct. i refusion, hvis den syge ikke er aktiveret; det er hovedreglen.

Der er ingen tvivl om, at de her refusionsprocenter vil blive utrolig meget styrende. Med den smalle økonomi, der er, og som regeringen også har bestemt, vil byrådenes, de kommunale chefer og de kommunale medarbejders øjne af forsigtighedsgrunde være rettet meget imod at opnå de 65 pct. refusion af sygedagpengene gennem aktivering. Og jeg er sikker på, at der er mange hundreder, ja, formentlig tusinder, af syge, som vil blive presset ud i en aktivering, der vil gøre dem mere syge, end de er i forvejen, og dermed nedbryde deres sidste kræfter og håb.

Kommunerne får så en mulighed for at fritage den syge i en periode fra at møde til samtale og deltage i aktivering. Hvis der er tale om en situation med livstruende sygdomme med f.eks. alvorlige operationer, kemoterapi, strålebehandling osv., som er meget stærkt belastende, og hvor man er i en meget sårbar situation, ude i en stor livskrise, kan den syge blive fritaget for samtaler og aktivering. Men – og nu kommer pointen – hvis kommunerne tager et sådant menneskeligt hensyn, som de selvfølgelig bør, bliver de straffet for det økonomisk af Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og beklageligvis også af De Radikale: Refusionen ryger ned på 35 pct.

Når en sag bliver sat på standby, bør kommunen selvfølgelig beholde den høje 65-procentsrefusion af sygedagpengene, og det har SF fore-

slået sammen med Socialdemokraterne og Enhedslisten, men forslaget blev desværre stemt ned her i Folketinget i tirsdags. Så konklusionen bliver meget, meget beklageligt, at kommunen, hvis en sag midlertidigt er sat i bero, bliver spist af med 35 pct. refusion. Hvad betyder det? Det betyder, at regeringen og dens støttepartier lægger et økonomisk pres på kommunerne, sådan at de ikke opfører sig menneskeligt. De får en økonomisk tilskyndelse til ikke at opføre sig menneskeligt: Kommunen kan få flere penge i kassen ved ikke at tage hensyn til den syges situation. Det er jo udtryk for en kæmpe dobbeltmoral og en falliterklæring for det borgerliges flertals vedkommende, og det er udtryk for en umenneskelighed, som jeg er sikker på at de danske vælgere vil vende sig imod, og det vil være en af årsagerne til, at vælgerne vil finde frem til en anden regering ved det næste valg.

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi i SF ganske vist er enige i, at det i en hel del tilfælde er godt med en tidlig kontakt og en tidlig indsats for at hjælpe den længerevarende syge tilbage til arbejdet, men ikke på den måde, som det her bliver praktiseret, hvor det bliver et pres og en jagt på mange syge, hvilket vi ikke vil lægge stemmer til.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har et alvorligt problem med arbejdsmiljøet. Der er hvert år 10.000-15.000 mennesker, der bliver udstødt fra arbejdsmarkedet, fordi de bliver syge, fordi de bliver nedslidte og ikke længere kan holde til at være på arbejdsmarkedet. Vi har et problem med, at tempoet alt for mange steder er blevet sat alt for højt, folk kan slet ikke holde til at skulle løbe så stærkt. Vi har et problem med, at især mange offentligt ansatte bliver slidt ned af, at de ikke kan få lov til at bruge deres faglighed.

Med alle de reformer, som regeringen og Dansk Folkeparti har kastet de offentligt ansatte ud i, er det efterhånden på alle områder, de offentligt ansatte ikke kan få lov til at bruge fagligheden, men i stedet skal bruge deres tid på kontrol og dokumentation og skemaer og minuttynranni. Vi har senest hørt om politifolk, der ikke længere kan holde ud, at de ikke kan få lov til at gøre en ordentlig indsats i forbindelse med poli-

tiarbejdet, men skal bruge en masse tid på noget, der er bestemt ovenfra – kontrol og dokumentation, som de ikke kan se noget som helst formål med, og derfor er der nogle, der ikke kan holde til det. Vi ser SOSU-hjælperne, SOSU-assisterter, sygeplejersker, skolelærere, pædagoger og mange andre, der ikke længere kan holde til, at de ikke kan få lov til at gøre deres arbejde ordentligt, der ikke kan holde til de elendige arbejdsvilkår.

Derfor er der et rigtig stort behov for at gå ind se på, hvad man skal gøre for, at der ikke er så mange, der bliver udstødt af arbejdsmarkedet. Men det er ikke det, regeringen og Dansk Folkeparti vil. I stedet for at gå ind og forbedre arbejdsvilkårene, i stedet for at gå ind og sikre, at man får et arbejdsliv, som er bæredygtigt, sikre, at man kan gå på arbejde hver dag med en masse energi og komme hjem fra arbejde med lige så meget energi, som man havde med på arbejde, sikre, at man får et arbejdsmiljø, så man kan holde til hele arbejdslivet og stadig have kræfter til at løfte sit barnebarn, når man går på pension, siger regeringen og Dansk Folkeparti: Jamen når folk bliver syge, er det nok, fordi de gerne vil prøve at snyde og nasse på systemet, så vi må nok hellere skynde os at finde en pisk frem og piske de syge tilbage på arbejde.

Jeg tror, at man skulle overveje, hvordan man selv ville have det, hvis man var blevet alvorligt syg og der så kom et brev om, at hvis ikke man gik i tvangsaktivering, fik man frataget sine sygedagpenge. Det gælder alvorligt syge med fysiske sygdomme som kræft og andre ting, det gælder også psykisk syge. Jeg ved, at der er medlemmer i alle partier, der faktisk har et dybfølt ønske om at sikre bedre vilkår for psykisk syge i Danmark. Så burde man altså tænke over, hvordan det kan forværre folks psykiske sygdom, hvis de konstant skal gå med en stor angst for at miste deres sygedagpenge, fordi de ikke er i stand til at leve op til den tvangsaktivering, de bliver sendt ud i.

I det ulovlige forsøg, som beskæftigelsesministeren har iværksat på det her område, hvor man har sendt en stor gruppe syge mennesker ud i tvangsaktivering uden lovhjælp, har vi set, hvad det så er for en type tvangsaktivering, de bliver sendt ud i. I Ringsted var det f.eks. samtlige 100 personer, der var udvalgt tilfældigt til at deltage i forsøget, der blev sendt på tvangsaktivering i et fitnesscenter. Selvfølgelig kan der være en del sygdomme, der gør, at det kan være fornuftigt, at man kommer på et fitnesscenter,

men at samtlige 100 syge med både fysiske og psykiske sygdomme skulle have gavn af at komme på et fitnesscenter, er svært at forestille sig.

Derfor risikerer vi altså, at det her ikke kommer til at betyde, at vi får færre, der bliver så syge, så de ender med slet ikke at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, men at vi i stedet får flere, der bliver fastholdt i langvarig sygdom og ender med at skulle have en førtidspension, fordi de er blevet så syge, at de aldrig kan komme tilbage i arbejde.

Det er den helt forkerte vej at gå, og det er altså symptomatisk, at de borgerlige partier og Dansk Folkeparti kun kan finde ud af at bruge pisk og kontrol og tvang, selv ved sådan noget som sygdom er det pisk og kontrol og tvang, man tror gør folk raske.

Man burde hellere se på de rigtig gode resultater, de har de steder, hvor de går ind i det med den modsatte tilgang, steder, hvor de går ind og prøver at støtte og hjælpe folk. Vi har faktisk flere gange hørt om Vejleprojektet, hvor man går ind med en tværfaglig indsats og sætter tidligt ind for at prøve at få en afklaring i forbindelse med folks sygdomme og se, hvad der er af forskellige undersøgelser, og hvad der er af forskellige behandlinger, som de skal igennem. Det kan vi se virker. I Københavns Kommune har man længe haft det, man kalder SYFO-projektet, for sundhedsforvaltningens ansatte, altså masser af hjemmehjælper osv., hvor man laver en tværfaglig indsats, og hvor man også går ind og ser på arbejdsmiljøet; man ser på, hvad der kan laves af ændringer, for at folk kan komme tilbage på arbejde. Det har man rigtig gode resultater med.

Men i stedet for at gå ind og se på de gode erfaringer og de gode resultater, der er fra steder, hvor man faktisk hjælper folk til at komme tilbage i arbejde, vil man altså hellere piske dem og tvangsaktivere dem med risiko for, at folk bliver fastholdt i sygdom. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 11:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den socialdemokratiske ordfører hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Da vores ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg sige nogle få ting i forbindelse med tredje behandling. Og jeg kan til en start sige, at vi stem-

mer imod det her lovforslag. Der har hele vejen igennem været en lang, lang drøftelse i Arbejdsmarkedsudvalget, og der har været samråd med beskæftigelsesministeren, fordi der er en lang række ting, der går i den forkerte retning.

For det første er det sådan, at man har forsøgt at lave en forsøgslov, hvor man vil – og det kommer man til – tvinge dødssyge folk til at komme på aktiveringsfabrikker og pakke søm og skruer. Det har vi advaret imod; det er ikke det, der gør, at folk bliver raske. Det er vi lodret imod.

For det andet er vi også lodret imod, at man bruger nogle bestemmelser, der ikke har hold i virkeligheden, i stedet for at ministeren tager sig sammen og fremover lægger forslag frem herinde i Folketingssalen, så vi kan debattere dem, og så vi på et reelt grundlag kan forholde os til, hvilke ordninger det er, man vil lave. For vi er selvfølgelig enig i det synspunkt, at man skal forsøge at forebygge, at folk bliver syge, i stedet for at satse på efterbehandling.

For det tredje er en af de ting, der også ligger i det her, at vi ved, at en række partier, også Dansk Folkeparti, har været ude at sige, at de vil være med til at ophæve varighedsbegrænsningen. Det, der sker i dag, er, at man over for ca. 5.000 mennesker, der er syge, gør det lille kunstgreb, at man tager forsørgelsen fra dem, som om man tror, at folk bliver raske, når man tager forsørgelsen fra dem. Det har regeringspartierne og Dansk Folkeparti trods alt lyttet en lillebitte smule til, de er kommet med en lille indrømmelse, som gør, at det i bedste fald vil være 500 af de mennesker, jeg her taler om, der kan få en forlængelse af deres sygedagpengeperiode. Men det bliver de jo ikke raske af.

Derfor tror vi ikke på, at man med det her lovforslag og heller ikke med forsøgsloven kan opnå nogen som helst positive resultater. Det, man skal have fat i, er arbejdsvilkårene, det er arbejdsmiljøet alle de steder, hvor man kan komme til det. Og der kan vi se, at Dansk Folkeparti velvilligt har lagt ryg til, at man siger fra over for og skærer ned på både bedriftssundhedstjenesten og alle de ting, som vi ved virker derude, også på Arbejdstilsynet osv. Det er jo fuldstændig vanvittigt i en situation, hvor sygefraværet kun er gået én vej, og det er opad.

Det skal vi have bragt ned. Vi skal have folk tilbage på arbejdsmarkedet, vi skal gøre dem raske, og vi skal også sørge for, at man får et arbejdsmiljø i Danmark på både det private og offentlige arbejdsmarked, der gør, at folk kan holde ud at gå på arbejde og fortsætte, indtil de skal

pensioneres, så de ikke skal gå på sygedagpenge i længere tid, for det er en korttidsydelse. Men vi synes, at der kunne være behov for at kigge på den varighedsbegrænsning, som vi også havde til behandling i går, hvor vores forslag om det desværre blev stemt ned.

Så skal jeg også sige, at regeringen jo ikke har holdt sig tilbage med at lave en lang række reformer. Politiforbundet har holdt kongres, hvor de har sagt, at politiet døjer med at klare opgaverne derude. Vi ved, at når man presser folk, fører det til øget sygefravær. Vi ved det i forbindelse med kommunerne, hvor hjemmehjælperne og en lang række andre grupper bliver hårdt presset i deres dagligdag, og det fører til øget sygefravær.

Der kører en sag om, at der i Fødevarestyrelsen er et sygefravær, der slår alle rekorder. Hvorfor gør det det? Er det, fordi der er en overskridelse af budgetterne? Ja, det er der jo måske nok et eller andet sted tale om. Men det er jo symptomerne, vi skal have kigget på. Hvorfor har man så meget højere sygefravær i f.eks. Fødevarestyrelsen, end man har i det øvrige statsapparat? Kunne det have noget med arbejdsmiljøet at gøre? Det er vi da nødt til at kigge på, vi er nødt til at tage de signaler og de advarsler, som vi får, alvorligt i stedet for bare at lave en forsøgslov, der end ikke har været behandlet i Folketinget, men som bare kører på bekendtgørelsesniveau.

Det ville klæde regeringen, om den fremover ville lægge sin politik frem og sige: Vi synes, at der skal ske sådan og sådan i forbindelse med at behandle sygdomme og sørge for, at folk ikke bliver syge, altså at forebygge det – mere forebyggelse end helbredelse. Og sygdom er jo rasende dyrt, fordi vi ved, at der skal erstatningsarbejdskraft til, og ofte er det tilfældet, at man ikke kan få den erstatningsarbejdskraft, og så bliver det personale, der er tilbage, endnu hårdere ramt.

Derfor skal jeg med de få bemærkninger sige, at vi stemmer imod det her lovforslag, som regeringen trumfer igennem. Og jeg skal beklage, at Dansk Folkeparti og andre ikke kan se nytten i de ændringsforslag, vi har stillet, og i vores beslutningsforslag fra i går om at ophæve varighedsbegrænsningen.

Kl. 11:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne om ændringsforslagene sluttet. Nej, dem har vi

haft, undskyld. Jeg springer fem linjer længere ned. Da der ikke er flere, der ønsker at udtale sig om lovforslaget, går vi til afstemning.

Kl. 11:49

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen er startet.
Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 63 (V, DF, KF, RV og LA), imod stemte: 47 (S, SF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 3. behandling af lovforslag nr. L 184:
Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløshedskasserne vejledningspligt og tilsyn med kommunerne m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 31.03.2009. 1. behandling 22.04.2009. Betænkning 20.05.2009. 2. behandling 26.05.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 27.05.2009. Ændringsforslag nr. 1-18 af 28.05.2009 uden for tillægsbetænkningen af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)).

Kl. 11:50

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.